

даде възможность на Османъ-паша да усили дѣсното свое крило и да вземе Скобелева въ флантъ.

Считайки и артилерийската подготовка, сражението трая петъ деня и поражението за русо-румънитѣ бѣше сериозно.

Но да оставимъ да говори полковникъ Вонлярски:

«Слѣдъ пладнѣ на 25 Августъ, генераль-майоръ Левицки, по заповѣдъ на Великия Князь ни събра и запозна съ диспозицията за прѣдполагаетата атака; показа ни на картата прѣдначенитѣ за войскитѣ позиции и ни даде инструкции относително това, което ни прѣдстоеше да вършимъ въ врѣме на сражението; тѣзи инструкции бѣха твърдѣ полезни за онѣзи отъ насъ, които още не бѣха влизали въ сражение.

«На 26 Августъ се започна бомбардированието на Плъвенъ; къмъ полскитѣ оржлия се присъединиха и докаранитѣ отъ Зимница обсадни оржлия.

«На 27 Августъ, авангарда на князь Имеретински, подъ началството на Михаилъ Д. Скобелевъ, имаше бой съ турцитѣ на Ловечъ-Плъвенското шосе, между Брѣстовець и Кришинъ. Азъ се въздържамъ отъ да прѣдавамъ подробности за този бой, защото азъ тукъ искамъ да отбѣлѣжа само онова, което съмъ видѣлъ съ собственитѣ си очи. Азъ бѣхъ доста слабъ още и спазвахъ силитѣ си прѣдъ видъ на приготвяющата се рѣшителна атака, въ която трѣбваше да взема участие. На мене гледаха още като на боленъ и не ме пращаха съ поръчения. И така азъ щж се ограничи съ упоменаването само на факта, че на 29 августъ генераль-майоръ Скобелевъ прѣвзе втория гребенъ отъ «Зеленитѣ Гори» и се укрѣпи на него.